

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

zo 7. októbra 2010*

Vo veci C-224/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunale di Bolzano (Taliansko) z 2. februára 2009 a doručený Súdnemu dvoru 19. júna 2009, ktorý súvisí s trestným konaním proti:

Marthe Nussbaumerovej,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J.-J. Kasel (spravodajca), sudcovia E. Levits
a M. Safjan,

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

* Jazyk konania: taliančina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 1. júla 2010,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci F. Arena, avvocato dello Stato,

- Írsko, v zastúpení: D. O'Hagan, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci A. Collins, SC,

- rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa,

- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: A. Howard, barrister,

- Európska komisia, v zastúpení: G. Rozet a L. Pignataro-Nolin, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Rady 92/57/EHS z 24. júna 1992 o zavedení minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadaviek na dočasných alebo lokalitne sa meniacich staveniskách (ôsma samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) (Ú. v. ES L 245, s. 6; Mim. vyd. 05/002 s. 71).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania vedeného proti M. Nussbaumerovej, ktorá bola obvinená z toho, že ako stavebník alebo stavebný dozor zodpovedný za povinnosti týkajúce sa bezpečnosti na dočasných alebo lokalitne sa meniacich staveniskách konala v rozpore s týmito povinnosťami.

Právny rámec

Právna úprava Únie

- 3 Článok 3 smernice 92/57 s názvom „Menovanie koordinátorov – Plán bezpečnosti a ochrany zdravia – Oznámenie pred začatím prác“ stanovuje:

„1. Stavebník alebo stavebný dozor určí jedného alebo viacerých koordinátorov pre otázky bezpečnosti a ochrany zdravia,... pre každé stavenisko, na ktorom pracuje viac dodávateľov.

2. Stavebník alebo stavebný dozor zabezpečí, aby bol pred zriadením staveniska vypracovaný plán bezpečnosti a ochrany zdravia v súlade s článkom 5 písm. b).

Členské štáty môžu po poradách so sociálnymi partnermi povoliť odchýlky od ustanovení prvého pododseku, s výnimkou prípadov, keď ide:

— o práce spojené s osobitným nebezpečenstvom, ako je uvedené v prílohe II,

alebo

— o práce, pre ktoré sa vyžaduje predbežné oznámenie podľa odseku 3 tohto článku.

3. V prípade stavenísk:

— na ktorých plánovaná doba trvania prác presiahne 30 pracovných dní a na ktorých súčasne pracuje viac ako 20 pracovníkov

alebo

— na ktorom objem plánovaných prác prekročí 500 človeko-dní,

stavebník alebo stavebný dozor predloží príslušným úradom pred začatím prác písomné oznámenie podľa prílohy III.

Oznámenie pred začatím prác musí byť na stavenisku viditeľne umiestnené a podľa potreby pravidelne aktualizované.“

- 4 Článok 5 uvedenej smernice s názvom „Prípravné štádium projektu: všeobecné zásady“ stanovuje:

„Koordínator(i) pre otázky bezpečnosti a ochrany zdravia počas štádia prípravy projektu určený/í podľa článku 3 ods. 1:

- a) koordinuje uplatňovanie ustanovení článku 4;

- b) vypracuje alebo si nechá vypracovať plán bezpečnosti a ochrany zdravia, ktorý ustanovuje pravidlá platné pre príslušné stavenisko a zohľadní tam, kde je to potrebné, činnosti vykonávané na danom stavenisku; tento plán musí tiež obsahovať osobitné opatrenia pre práce, ktoré spadajú pod jednu alebo viac kategórií uvedených v prílohe II;

- c) pripraví podklad zodpovedajúci charakteristike projektu, ktorý obsahuje príslušné informácie o bezpečnosti a ochrane zdravia, ktoré je potrebné zohľadniť pri všetkých následných prácach.“

- 5 Článok 6 tej istej smernice s názvom „Vykonávacie štádium projektu: povinnosti koordinátorov“ stanovuje:

„Koordinátor pre otázky bezpečnosti a ochrany zdravia počas štádia prípravy projektu určený podľa článku 3 ods. 1:

- a) koordinuje uplatňovanie všeobecných zásad prevencie a bezpečnosti:
- pri rozhodovaní o technických a/alebo organizačných aspektoch kvôli naplánovaniu rôznych druhov alebo štádií prác, ktoré sa majú uskutočňovať súčasne alebo následne za sebou,
 - pri odhadovaní doby požadovanej na ukončenie takejto práce alebo štádií práce;
- b) koordinuje uplatňovanie príslušných ustanovení preto, aby zamestnávateľa a ak je to potrebné pre ochranu pracovníkov, aj samostatne zárobkovo činné osoby:
- zodpovedajúcim spôsobom uplatňovali zásady článku 8,
 - kde je to potrebné, dodržiavali plán bezpečnosti a ochrany zdravia podľa článku 5 písm. b);

- c) vypracuje alebo si nechá vypracovať akékoľvek úpravy požadované pre plán bezpečnosti a ochrany zdravia podľa článku 5 písm. b) a podklad podľa článku 5 písm. c), ktoré zohľadnia postup prác a akékoľvek zmeny, ktoré sa vyskytli;

...“

- 6 Príloha II smernice 92/57 obsahuje demonštratívny zoznam prác spojených s osobitným rizikom pre bezpečnosť a zdravie pracovníkov podľa článku 3 ods. 2 druhého pododseku prevej zarážky tejto smernice.

Vnútroštátna právna úprava

- 7 Smernica 92/57 bola do talianskeho právneho poriadku transponovaná legislatívnym dekrétom č. 494 zo 14. augusta 1996 (riadna príloha GURI č. 223 z 23. septembra 1996), ktorý bol zmenený a doplnený legislatívnymi dekrétmi č. 528 z 19. novembra 1999 (GURI č. 13 z 18. januára 2000, s. 20) a č. 276 z 10. septembra 2003 (riadna príloha GURI č. 235 z 9. októbra 2003, ďalej len „legislatívny dekrét č. 494/96“).
- 8 Legislatívny dekrét č. 494/96 bol zrušený legislatívnym dekrétom č. 81 z 9. apríla 2008 (riadna príloha GURI č. 101 z 30. apríla 2008, ďalej len „legislatívny dekrét č. 81/08“). Hlava IV posledného uvedeného legislatívneho dekrétu upravujúca dočasné a lokálne sa meniace staveniská obsahuje článok 90, ktorý pre stavebníka a stavebný dozor stanovuje povinnosti, pokiaľ ide o koordinátora bezpečnosti týchto stavenísk.

9 Článok 90 legislatívneho dekrétu č. 81/08 stanovuje:

„1. Stavebník alebo stavebný dozor pri príprave projektu a osobitne pri výbere technického riešenia a pri organizovaní stavebných prác postupujú v súlade s opatreniami a všeobecnými zásadami ochrany podľa článku 15. S cieľom umožniť naplánovanie bezpečnej realizácie rôznych prác alebo ich etáp, ktoré sa majú uskutočňovať súbežne alebo postupne, stavebník alebo stavebný dozor stanovia v projekte dĺžku týchto prác alebo ich etáp.

2. Stavebník alebo stavebný dozor v rámci prípravy projektu zhodnotia dokumenty uvedené v článku 91 ods. 1 bodoch a) a b).

3. Stavebník, ktorý je zároveň podnikom realizujúcim stavbu alebo stavebný dozor, určí pre staveniská, na ktorých aj keď nie súčasne pracujú viacerí dodávatelia, hneď po zverení projektu jeho koordinátora.

4. V prípade uvedenom v odseku 3 stavebník alebo stavebný dozor pred zverením prác určí koordinátora na výkon týchto prác, ktorý musí splniť podmienky uvedené v článku 98.

5. Ustanovenie uvedené v odseku 4 sa uplatní tiež vtedy, ak sa prácami poverí jeden podnik, pričom výkon prác alebo časť z nich sa zverí jednému alebo viacerým dodávateľom.

...

11. V prípade súkromných prác sa ustanovenie uvedené v odseku 3 neuplatní na práce, ktoré nepodliehajú stavebnému povoleniu. Ustanovenia článku 92 ods. 2 sa uplatnia vždy.“

10 Článok 91 legislatívneho dekrétu č. 81/08 vymedzuje povinnosti koordinátora projektu a v podstate upravuje vypracovanie plánu bezpečnosti a koordinácie.

11 Článok 92 ods. 2 toho istého dekrétu, ktorý sa týka povinnosti koordinátora pri výkone prác, má toto znenie:

„V prípadoch uvedených v článku 90 ods. 5 koordinátor na výkon prác okrem úloh stanovených v odseku 1 vypracuje plán bezpečnosti a koordinácie a pripraví podklady uvedené v článku 91 ods. 1 písm. a) a b).“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

12 Dňa 20. júna 2008 inšpektori úradu ochrany práce autonómnej provincie Bolzano uskutočnili kontrolu stavebných prác spočívajúcich v rekonštrukcii strechy vo výške 6 až 8 metrov na obytnom dome na stavenisku nachádzajúcom sa na území obce Merano. Stavebníkom bola M. Nussbaumer. Parapetné dosky namontované pozdĺž okraja strechy, autožerriav na premiestňovanie materiálu a pracovníkov dodali tri rôzne podniky, ktoré pracovali na stavenisku súčasne. Podľa platnej talianskej právnej úpravy sa nevyžadovalo vydanie stavebného povolenia. Na uvedenú obec bolo však zaslané ohlásenie o začatí prác.

- 13 V rámci tejto kontroly vznikla otázka, či sa v danom prípade nemal pri vypracovaní projektu a pri výkone prác určiť koordinátor bezpečnosti, tak ako to stanovuje nielen článok 3 ods. 1 smernice 92/57, ale tiež článok 3 legislatívneho dekrétu č. 494/96, a to nezávisle na skutočnosti, že článok 90 ods. 11 legislatívneho dekrétu č. 81/08 nevyžaduje toto určenie.
- 14 V tejto súvislosti vnútroštátny súd konštatuje, že podľa článku 90 ods. 3 a 4 legislatívneho dekrétu č. 81/08 sa pre každé stavenisko, na ktorom pracujú viacerí dodávatelia, musí určiť koordinátor projektu a výkonu prác. Na druhej strane podľa odseku 11 uvedeného článku 90 sa ustanovenia odseku 3 toho istého článku neuplatnia na súkromné práce, ktoré nepodliehajú získaniu stavebného povolenia. Podľa uvedeného súdu vnútroštátny zákonodarca vychádzajúci z predpokladu, že súkromné staveniská sú menšieho charakteru, a teda bez rizika opomenul, že práce, ktoré nepodliehajú stavebnému povoleniu, môže byť tiež zložité a nebezpečné, a z tohto dôvodu sa preto vyžaduje určenie koordinátora prípravy projektu. Keďže odsek 4 toho istého článku odkazuje na svoj odsek 3, rovnako stavebník je oslobodený od povinnosti určiť koordinátora na výkon prác.
- 15 Vnútroštátny súd vyslovuje pochybnosti o súlade odchýlok, ktoré taliansky právny poriadok stanovuje, pokiaľ ide o povinnosť určiť koordinátora s ustanoveniami článku 3 ods. 1 smernice 92/57.

16 Za týchto okolností Tribunale di Bolzano rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdne-mu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Je vnútroštátna právna úprava podľa legislatívneho dekrétu [č. 81/08], najmä v spojení s právnou úpravou zavedenou článkom 90 ods. 11, v rozsahu, v akom stanovuje odchýlku z povinnosti stavebníka alebo stavebného dozoru menovať pre staveniská, na ktorých pracuje viac dodávateľov, koordinátora pre štádium prípravy projektu podľa odseku 3 tohto ustanovenia, ak ide o súkromné stavby nepodliehajúce stavebnému povoleniu bez ohľadu na posúdenie charakteru prác a osobitných rizík, ktoré sú vymenované v prílohe II smernice, v rozpore s právnou úpravou stanovenou v článku 3 smernice [92/57]?

2. Je vnútroštátna právna úprava podľa legislatívneho dekrétu [č. 81/08], najmä v spojení s právnou úpravou zavedenou článkom 90 ods. 11, v rozpore s právnou úpravou stanovenou v článku 3 smernice [92/57] s ohľadom na povinnosť stavebníka alebo stavebného dozoru menovať v každom prípade počas realizácie stavby na staveniskách koordinátora nezávisle od charakteru prác, teda aj keď ide o súkromné stavby nepodliehajúce stavebnému povoleniu, keďže môžu byť spojené s rizikami podľa prílohy II smernice?

3. Je ustanovenie zavedené článkom 90 ods. 11 legislatívneho dekrétu [č. 81/08] v rozsahu, v akom stanovuje, že koordinátor pre štádium vykonania projektu je povinný vypracovať plán bezpečnosti len za predpokladu, že v prípade súkromných stavieb nepodliehajúcich stavebnému povoleniu sa na prácach okrem prvého dodávateľa, ktorému boli pôvodne zadané práce, začnú počas prebiehajúcich prác podieľať aj iní dodávatelia, v rozpore s článkom 3 smernice [92/57], ktorý v každom prípade ukladá povinnosť menovať koordinátora pre štádium vypracovania projektu bez ohľadu na charakter prác a ktorý vylučuje použitie odchýlky

z povinnosti vypracovať plán bezpečnosti a ochrany zdravia, ak ide o práce spojené s osobitným rizikom, ktoré sú vymenované v prílohe II smernice?“

O prejudiciálnych otázkach

- 17 Na úvod treba pripomenúť, že Súdnemu dvoru síce neprináleží, aby v rámci konania začatom podľa článku 267 ZFEÚ posudzoval súlad vnútroštátneho práva s právom Únie, ani aby vykladal zákony a iné právne predpisy vnútroštátneho práva, ale napriek tomu je príslušný poskytnúť vnútroštátnemu súdu všetky výkladové prvky spadajúce do rámca práva Únie, ktoré mu umožnia posúdiť tento súlad na účely rozhodnutia vo veci, o ktorej rozhoduje (pozri najmä rozsudky z 15. decembra 1993, Hünermund a i., C-292/92, Zb. s. I-6787, bod 8, ako aj z 27. novembra 2001, Lombardini a Mantovani, C-285/99 a C-286/99, Zb. s. I-9233, bod 27).
- 18 Za týchto podmienok sa má položeným otázkam, ktoré treba preskúmať vo vzájomnej súvislosti, rozumieť tak, že sa nimi vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 3 smernice 92/57 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá jednak v prípade staveniska, na ktorom sa budú vykonávať súkromné práce nepodliehajúce stavebnému povoleniu a na ktorom budú pracovať viacerí dodávatelia, umožňuje odchýliť sa od povinnosti uloženej stavebníkovi alebo osobe zodpovednej za práce určiť koordinátora na vypracovanie projektu a na vykonanie prác a jednak stanovuje, že tento koordinátor je povinný vypracovať plán bezpečnosti a ochrany zdravia len vtedy, ak na súkromnom stavenisku nepodliehajúcim stavebnému povoleniu sa podieľajú viaceré podniky.

- 19 Najprv je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor vo svojom rozsudku z 25. júla 2008, Komisia/Taliansko (C-504/06) už rozhodoval o článku 3 smernice 92/57.
- 20 V bode 29 uvedeného rozsudku Súdny dvor zdôraznil, že článok 3 smernice 92/57 je rozdelený do troch číslovaných odsekov, ktoré stanovujú tri jasne oddelené pravidlá týkajúce sa určenia koordinátorov, plánu bezpečnosti a ochrany zdravia a oznámenia pred začatím prác určitého významu. Toto rozdelenie medzi tri odseky okrem iného vyplýva z názvu samotného článku 3 „Menovanie koordinátorov – Plán bezpečnosti a ochrany zdravia – Oznámenie pred začatím prác“. Podľa tejto štruktúry otázka určenia koordinátora je výlučne upravená v odseku 1 tohto článku, pričom odsek 2 toho istého článku obsahuje pravidlá týkajúce sa plánu bezpečnosti a ochrany zdravia.
- 21 Súdny dvor z uvedeného v bode 30 tohto rozsudku Komisia/Taliansko vyvodil, že výnimka obsiahnutá v článku 3 ods. 2 druhom pododseku tejto smernice môže odkazovať len na predchádzajúce pravidlo, konkrétne na to, ktoré sa týka vypracovania plánu bezpečnosti a ochrany zdravia.
- 22 Preto Súdny dvor v bode 35 už citovaného rozsudku Komisia/Taliansko rozhodol, že článok 3 ods. 1 smernice 92/57, ktorého znenie je jasné a presné a ktorý bez akejkoľvek pochybnosti stanovuje povinnosť určiť koordinátora pre otázky bezpečnosti a ochrany zdravia pre každé stavenisko, na ktorom pracuje viac dodávateľov, nepripúšťa z tejto povinnosti nijakú výnimku.
- 23 Pre staveniská, kde pracujú viacerí dodávatelia, musí byť vždy určený koordinátor pre otázky bezpečnosti a ochrany zdravia nezávisle od okolnosti, či práce podliehajú získaniu stavebného povolenia alebo či na tomto stavenisku existujú osobitné riziká.

- 24 Pokiaľ ide o otázku, kedy sa má koordinátor bezpečnosti a ochrany zdravia určiť, z článkov 5 a 6 smernice 92/57 vyplýva, že koordinátor sa má určiť vždy pri príprave projektu alebo v každom prípade pred začatím výkonu prác.
- 25 Pokiaľ ide o prvú časť položených otázok, tak ako boli preformulované v bode 18 tohto rozsudku, je potrebné uzavrieť, že článok 3 ods. 1 smernice 92/57 vyžaduje, že pre stavenisko, na ktorom pracuje viac dodávateľov, sa koordinátor pre otázky bezpečnosti a ochrany zdravia má určiť vždy pri príprave projektu alebo v každom prípade pred začatím prác.
- 26 Čo sa týka plánu bezpečnosti a ochrany zdravia, ktorý je predmetom druhej časti položených otázok, tak ako boli preformulované, podmienky vzťahujúce sa na jeho vypracovanie sa majú z tých istých dôvodov, ktoré sú uvedené v bodoch 20 a 21 tohto rozsudku, určiť len z hľadiska samotného článku 3 ods. 2 smernice 92/57.
- 27 Na rozdiel od článku 3 ods. 1 smernice 92/57, ktorý nepripúšťa nijakú výnimku, odsek 2 druhý pododsek tohto článku oprávňuje členské štáty po porade so sociálnymi partnermi povoliť odchýlky od povinnosti vypracovať plán bezpečnosti a ochrany zdravia uvedený v prvom pododseku odseku 2 okrem prác spojených s osobitným nebezpečenstvom uvedených v prílohe II tejto smernice alebo prác, pre ktoré sa vyžaduje predbežné oznámenie podľa odseku 3 toho istého článku.
- 28 Pokiaľ ide o povinnosť vypracovať plán bezpečnosti a ochrany zdravia pred zriadením staveniska, tak ako vyplýva z článku 3 ods. 2 smernice 92/57, má sa jej rozumieť v tom zmysle, že táto povinnosť sa vzťahuje na všetky staveniská, kde sú práce spojené s osobitným nebezpečenstvom, tak ako ich uvádza príloha II tejto smernice, alebo

sa pre ne vyžaduje predbežné oznámenie, pričom počet dodávateľov pracujúcich na stanovisku nie je v tejto súvislosti rozhodujúci.

- 29 Uvedený článok bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá obmedzuje povinnosť koordinátora realizácie projektu vypracovať plán bezpečnosti a ochrany zdravia len na prípad, ak sa na stavenisku, na ktorom prebiehajú súkromné práce nepodliehajúce stavebnému povoleniu, podieľajú viacerí dodávatelia, a ktorá ako kritérium tejto povinnosti nezohľadňuje osobitné nebezpečenstvo uvedené v prílohe II smernice 92/57.
- 30 S cieľom poskytnúť vnútroštátnemu súdu vyčerpávajúcu odpoveď je potrebné ešte pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora smernica nemôže sama osebe zakladať povinnosti jednotlivca a že ustanovenie smernice ako také preto nemožno proti nemu uplatniť (pozri rozsudky z 12. decembra 1996, X, C-74/95 a C-129/95, Zb. s. I-6609, body 23 až 25, a z 3. mája 2005, Berlusconi a i., C-387/02, C-391/02 a C-403/02, Zb. s. I-3565, body 73 a 74).
- 31 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na položené otázky odpovedať tak, že článok 3 smernice 92/57 sa má vykladať takto:

— odsek 1 uvedeného článku bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje v prípade staveniska, na ktorom sa budú vykonávať súkromné práce nepodliehajúce stavebnému povoleniu a na ktorom budú pracovať viacerí dodávatelia, odchýliť sa od povinnosti uloženej stavebníkovi alebo osobe zodpovednej za práce určiť koordinátora bezpečnosti a ochrany zdravia pri vypracovaní projektu alebo v každom prípade pred vykonaním prác,

- odsek 2 toho istého článku bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá obmedzuje povinnosť koordinátora realizácie projektu vypracovať plán bezpečnosti a ochrany zdravia len na prípad, ak sa na stavenisku, na ktorom prebiehajú súkromné práce nepodliehajúce stavebnému povoleniu, podieľajú viacerí dodávatelia, a ktorá ako kritérium tejto povinnosti nezohľadňuje osobitné nebezpečenstvo uvedené v prílohe II uvedenej smernice.

O trovách

- ³² Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 3 smernice Rady 92/57/EHS z 24. júna 1992 o zavedení minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadaviek na dočasných alebo lokálne sa meniacich staveniskách (ôsma samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) sa má vykladať takto:

- odsek 1 uvedeného článku bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje v prípade staveniska, na ktorom sa budú vykonávať súkromné práce nepodliehajúce stavebnému povoleniu a na ktorom budú pracovať viacerí dodávatelia, odchyliť sa od povinnosti uloženej stavebníkovi alebo osobe

zodpovednej za práce určiť koordinátora bezpečnosti a ochrany zdravia pri vypracovaní projektu alebo v každom prípade pred vykonaním prác,

- **odsek 2 toho istého článku bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá obmedzuje povinnosť koordinátora realizácie projektu vypracovať plán bezpečnosti a ochrany zdravia len na prípad, ak sa na stavenisku, na ktorom prebiehajú súkromné práce nepodliehajúce stavebnému povoleniu, podieľajú viacerí dodávatelia, a ktorá ako kritérium tejto povinnosti nezohľadňuje osobitné nebezpečenstvo uvedené v prílohe II uvedenej smernice.**

Podpisy